

VALMIERAS KĀRTĪTĀJS

Iznāk kops
1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1995. gada 30. novembrī

Nr. 10 (687)

Lai darbs kļūtu rezultatīvāks

Rūpniecības arodi organizācijas priekšsēdētāja **Mudite Virza** š. g. 25. novembrī piedalījās Latvijas Brivo arodbiedrību savienības 3. kongresa darbā. Lūk, viņas stāstījums:

— LBAS kongresā piedalījās 344 delegāti, kuri pārstāvēja 29 nozaru darbiniekus; 2 valdības pārstāvji un 3 Saeimas deputāti, darba devēju federācijas pārstāvis A. Krisbergs, viesi no 9 valstīm. Zviedrijas vēstnieks Latvijā, Vācijas vēstniecības padomnieks. Kongresa delegāti klausījās LBAS darbības pārskatu, revizijas komisijas ziņojumu, delegātu uzstāšanos debatēs, ārzemju viesu vērtējumu Latvijas arodbiedrību darbībai.

LBAS darba pārskata periodā valstī nomainījušās 3 valdības. Darba pēmēji nav panākuši līdzdalību Saeimā. Jāaktivizē 3-pušu konsultatīvās padomes darbu, ipaši jāpānāk priekšlikumū realizēšana likumos, nepieļaujot to novirzīšanu eksperīzei un aizmirstībai.

Sociālās drošības jomā nodibināmas darba devēja pensijas, jāpānāk garantijas ilgtermiņu apdrošināšanai.

LBAS centra darbībā jātūrpina līdzšinējais kurss:

— profesionāli kadri tieslietū un ekonomikas jomā,

— arodbiedrībām jāparāda sava masveida un organizētība,

— savstarpēja solidaritāte.

Starptautiskās Darba organizācijas biroja vadītājs Pēka Aro mūsu dzīves limenī raksturoja šādi: 1989. gadā Latvijā zem nabazības līmenī dzīvoja 7% iedzīvotāju, 1994. gadā — 35%. Un tam visciešākais sakars ar to, ka minimālā alga ir ievērojamā zemāka par krizes iztikas minimūmu.

Medicīnas darbinieku arodbiedrības priekšsēdētāja pievērsa uzmanību faktam, ka iedzīvotāju skaits pēdējos 4 gados samazinājies par 140 tūkstošiem. Latvijā tagad ir viszemākais Baltijā mūža ilgums. Latvijā dzimstība ir 1,8 reizes mazāka par mirstību. Šādas tendences raksturīgas valstīm ar zemu dzīves limeni. 80% ģimeņu izjūt no pietiekami materiālās grūtībām un tikai katrai sestai ģimenei pilnībā pieteik līdzekļu pārtikas iegādei.

Šādā situācijā arodbiedrības visvairāk izjūt negatīvo emociju izpausmes, tās kļuvušas par sociālās spriedzes amortizatoriem. Bet, kā teica Lidija Upmane, lai dzīvotu rīt, ir jāizdzīvo šodien. Izdzīvošanai vajadzīgas darba vietas, pietiekoša darba samaka, iztikai pietiekošas pensijas un sociālie

pabalsti, pieejama veselības aprūpe un iespēja izglītoties. To nevarēja nodrošināt valdību uzsāktās tautsaimniecības reformas, vēl joprojām krizes situācijā ir rūpniecība un lauksaimniecība.

Kongresa delegāti minēto problēmu sakarā pieņēma aicinājumu valdībai un visām pašvaldībām par sadarbību ar arodbiedrībām, aicinājumu Saeimai par arodbiedrību līdzdalību demokrātiskas valsts veidošanā, kā arī 3 rezolūcijas:

- par veselu un izglītoitu tautu,
- par cīņu pret ģimeņu nabadzību,
- par tautsaimniecības attīstību.

Kongress apstiprināja:
 LBAS darbības programma
 LBAS Statutus
 LBAS Nolikumu par revizijs komisiju.

Kongress ievēlēja LBAS jaunu priekšsēdētāju. Dramatiskā 5 raundi cīņa uzvarēja **Agris Olmanis**. Priekšsēdētājs Agris Olmanis izvēlējās vietnieku — **Andri Kravali**. Šo izvēli kongress atbalstīja.

Cerēsim, ka musu darbs kļūs rezultatīvāks!

Cilvēka dzīve ir pakārtota ar augstākiem likumiem, bet mums jauts uzvērt taiķi nedaudzus mūžīgās gaismas starus.

Pasaule nesastings tagadē, tā padota nemītīgi kustībai, attīstībai, kurā katram pēc savām spējām jāiekļaujas.

Par Ministru kabineta Atzinības raksta piešķiršanu

1. Pieņemt Ministru kabineta Apbalvošanas padomes priekšlikumu un piešķirt Ministru kabineta Atzinības rakstu:

Holgeram Pindtam — Starptautiskās konsultatīvās vienības direktorā Dānijs Nacionālajā vietējā pašvaldību asociācijā Valmieras stikla šķiedras rūpniecības direktoram

Zigridai Rusiņai — akciju sabiedrības «Lauma» prezidentei

2. Noteikt, ka Ministru kabineta Atzinības rakstu **H. Pindtam**, **I. Pojakam un Z. Rusiņai** pasniedz Ministru prezidents **M. Gailis**. Ministru prezidents **M. Gailis** Tieslietu ministris **R. Apsitis**

Sveicam mūsu rūpniecības direktori **Ināru Pojaku** sakarā ar Ministru kabineta Atzinības raksta piešķiršanu, kas ir viņa ieguldījuma ražošanas attīstībā apliecinājums.

Sveicam Andri Brutānu jubilejā!

Es varu, jūs varat: mēs spēsim.
Es aru, jūs arat: mes sēsim.
Es daru, jūs darat: mēs izturēsim.
Es rodu, jūs rodat: mēs nepagūsim.
Es dodu, jūs dodat: mēs gūsim.
Es esmu, jūs esat: mēs būsim.

Labu veselību! Izdarit vēl nepadarito, izsapnot vēl nesapnoto! Sasniegt vēl nesasnigto! Vēl ilgi, ilgi palikt brieduma kvēlē zem tirām debesīm ar zemi zem kājām, maizes klaipu uz galda, kopā ar mums!

Vienmēr kaut kas top

Kopš 1978. gada vasaras kopā ar mums ir **Herta Riekstiņa**. Kā sākusi, tā līdz pat šai dienai vija sainīeko elektrokrāšu kontrollpunktā. Ar savu prasīgumu un akurātību ir ieguvusi ciepu un atzinību gan savu kolēgu, gan 2. ceļā darbinieku viidu.

Pirmajā sastapšanā brīdi Herta var šķist nepieejams, noslēgti cilvēks, taču aiz tā slēpjās atsaucīga un ievainojama sirds. Herta mil kārtību un atbildību darbā un pārdzivo, ja tas tā nav.

Gadu gaitā mainījušies dzives uztveres, ideāli, bijušas vilšanās un rūgti briži, taču palikusi nemainīga vērtība — bēri. Ar tiem Herta var pamatooti lepoties. Meita jau nostājusies pati uz savām kājām: ieguvusi vēsturnieces izglītību, izveidojusi savu ģimeni un turpina izglītošanos, dēļ studē Kultūras akadēmijā — vijam vēl nepieciešams vecāku atbalsts — gan morāls, gan materiāls. Kā ikviena māte, Herta dzīvo līdzi savu bērnu veiksmēm un neveiksmēm.

Jauņus spēkus savai ikdienu Herta smēj no grāmatām — literatūru vienmēr bijusi viļas dzīves neatņemama sastāvdaļa, padarijusi krāsināku ikdienu.

Herta joti mil allaž kaut ko «meistarot» un tas vienīgi lieliski izdodas: no diegū galiešiem raibu raibais adijums, no auduma gabaliņiem jauna sega — vienmēr kaut kas padomā, vienmēr kaut kas top.

Šoruden, kad Tu, Herta, atzīmē savu pirmo nopietno jubileju, gribam Tev novēlēt labu veselību, moži garu un optimismu, kā arī daudz darba, jo bez tā jau Tu neesi TU (mīsu Herta).

Caur lietu, caur krusu, caur puteni,

Caur tumsā tinušos rudeni Atnāca draugi un atnesa Pāris sirdsiltu vārdu.

Ap zilmelno māknī nemano Atpaudās malīja sārta.

Un vēja dēli pamodās

Un aizstūma miglas vālus.

No sirds man kā klintsbūkis novēlās,

Es cēlos un gāju tālāk...

Un draugi kaut ko vēl sauca,

Kaut ko vēl novēlēja,

Bet es jau tiecū viasarai

Un atkal magones sēju —

Caur lietu, caur sniegū, caur puteni,

Caur tumsā tinušos rudeni...

Darba kolēgi

No arodi organizācijas priekšēdētājas MUDĪTES VIRZAS ziņojuma rūpniecības koplīguma konferencē

Pirmais gada ievēlētās arodkomitejas pirmais uzdevums bija izstrādāt jaunu koplīgumu. Arodkomitejas izstrādātais projekts apspriešanā gaitā tika koriģēts un vienošanās panākta par esošo koplīguma redakciju. Tā atspoguļo rūpniecības ekonomisko situāciju un finansiālās iespējas. Koplīgums nevar būt labiks, bet nedrīkst būt ari slīktisks! Vienoti esam tajā apstāklī, ka visi vēlamies to labāk.

Kopš pagājušā gada 1. oktobra noteikto minimālo algu valdība nav mainījusi, un tā joprojām ir 28 lati.

Rūpniecības esošās tarifa likmes arī pārreķinātas nav. Š. g. 10 mēnešos vidējā darba samaksas ir palielinājusies no Ls 83.47 janvārī līdz Ls 119.24 oktobrī. Taču nevar neatzīmēt to, ka elektrokrāšu nodajā un 7. cehā no vidējās algas vairāk kā 20% sastāda samaksas par pīestrādēm. Bezmīnā strādnieku darba samaksas pieaugums (17,65%) ievērojami atpaliek no patēriņa cenu pieaugumam, kas šajā periodā sastāda 24%.

Nodarbinātības ziņā šī gads rūpniecībai bijis labvēlīgs. Vadības intensīvais darbs ar patēriņiem devi-

iespēju šajā gadā nodrošināt darbu 1325 strādājošiem.

Vienošanās par darba aizsardzības apstākļu uzlabošanu minētie pasākumi pildās. Taču jāatzīmē, ka sakāra ar ražošanas apjomu samazināšanos stipri pasliktinājusies darba apstākļi lielajos cehos – 2. un 4. Šeit plašs darba laiks arī cehos ievēlētam uzticības personārā darba aizsardzībā.

Nodāļa «sociālā aizsardzība» minētās saistības tiek pildītas. Ar š. g. 1. septembrī skolas gaitas uzsākā 12. darbinieku darba samaksas mīnējamā nelielu pabalstu kopsumā sakārā.

par 1036 latiem. Š. g. 10 mēnešos no arodi organizācijas līdzekļiem pabalsti slimību, bēru u.c. gadījumos sniegti kopsumā par 1944 latiem. Uzskatām par nepieciešamu papildināt koplīguma punktu 5. 6., norādot, ka pabalsts divu minimālo darba algu apmērā piešķirams darbiniekiem ari sakārā ar bērna piedzīšanu.

Arodi organizācija savā darbībā sapēmusi koplīguma 6. nodalā minētās garantijas, kā ari atbalstu akciju rikošanai likumprojektu «par slimības un maternitātes pabalstiem», «par komunālo maksājumu neaplīkšanu ar pievienotās vērtības nodokli» un «par vaists pensijām» sakārā.

Izmaiņas arodbiedrības darbībā ienesis LBAS 3. kongress, kas notika š. g. 25. novembrī.

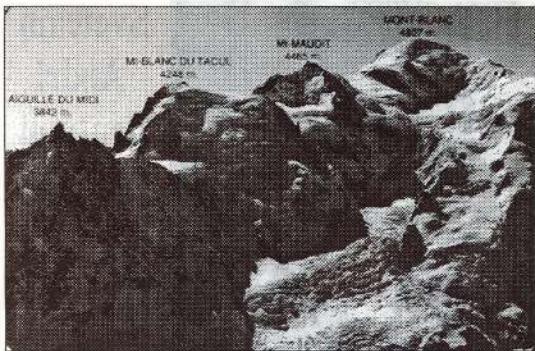
Paplašinātā rūpniecības arodkomitejas sēdē par koplīguma izpildi pieņemta sekojošus lēmumus:

– koplīguma darbības laiks noteikts līdz 1998. gada 4. maijam;

– punktu 5.6. papildināt «kā ari sakārā ar bērna piedzīšanu»;

– izdarīt labojumu pielikumā Nr. 1: stiklu šķiedras ražošanas cehā «inženierīm-tehnologam» (spolētavā) papildus atvaiņījums 6 dienas;

– pagarināt izpildes termiņu līdz 1996. gada 1. aprīlī pielikumā Nr. 3 pasākumam 2. 20. 4.

Mums katram ir sava kalns, kurā gribas uzķapt. Bērnībā, brieduma gados. Sapnis par nesasnietgām virsotnēm. Lieliskākais laikam jau ir tad, kad sapni istenojas. Šoreiz par tiem, kas mums ikdienā blakus. Par tiem, kas ir mūsējie.

Tā varbūt ir nolemība, «slimī-

ba», milestība ar lielo burtu – kalni. Laimonis Petrusēvičs ar kalniem uz «Tu» ir no 1970. gada. Bērnībā ar lielu interesiju, milestību iepazinās laukus, mežus, pļavas. Iemīlējies. Dienējis armijā Čīta. Tur še «mazie kalniņi» jau likās vilinoši. Netālu Baikals. Seko

Venēcija. Anita Kuzma un Laimonis Petrusēvičs

Milestība ar lielo burtu

Valmierā iepazīšanās ar kalnu tūristu, lielisku cilvēku Imantu Sietinsonu. Pirmo reizi Kaukāzā. Veselu mēnesi kalnos. Nākošais ir Pamirs 5. grūtības maršruts. Tas viss Laimonim padodas it kā pats no sevis. Ir 1974. gads. Negaidīts piedāvājums – turiādē Tjāsanā jāvada grupa. Tā ir liela atbildība par katu cilvēku. Izdodas. Varbūt talants. Palīdz visi labie kalnu Gari. Izieti instruktori kursi. Seko grupa pēc grupas. Pabūts daudzā vietā! Ir bijis visādi, bet vienmēr viiss beižies labi. Un kas tad ir galvenais? Fiziskā sagatavotība (nepieciešama izturība) pašatdeve, nesavītība, kolektīva izjūta. Nav galvenais kādā valodā runā cilvēks, bet lai viņš būtu cilvēks.

Šī aizeojās gada vasara bija skaista, bagāta, veiksmīga. Laimoja vadītā grupa uzķapj Monblānā. Monblāns – Rietumeiropas augstākā virsotne (4807 m) uz Francijas, Itālijas un Šveices robežas. Monblāna pakājē Šamonī pilsētā (Francijā) 1924. gadā notika pirmās ziemas Olimpiskās spēles. Visu «kūdītāju», «urdītāju» bija mūsu rūpniecīcas bijusi meiteņa Iveta Dedumiete. Laimonis viņai bezgalīgi pateicīgs. Grupa gāja zem

«Kalnu fonda» emblēmas. Grupas bija daudz. Brauca ar autobusiem. Ceļā redzētais –

Septiņi valmierieši kalnos

veselības bagātība: Parīze, Venēcija, Vine... Monblānā centās iekarot 180, bet uzķapu 67. Laimoja vadītai grupai, redzot grupas vienotību, sagatavotību, ieteica kāpt par tehniski smagāko ceļu. Grupā 3 puiši, pārējās dāmas. Laiks labvēlīgs. Saule. 4. augusta pl. 8.00 no rita sākam kāpt. Vienos dienā pirmie sasniedzam virsotni. Lai gan franči un itāļi skatījās uz Laimoja vadito grupu kā uz alpinistu muzeju eksponātiem: inventārs ir līdzīgs

seviči, Jānis Ķikuts, Iveta Dedumiete, Rita Viļumsone, Dace Zemīcka, Liga Gulbe, Talivaldis Špikāns.

Kalni, saule, sniegotas cepures. Virsotnē pieder grupai un to neatņemt! Laimonis klusibā kaļ plānus, ir ieceres. Klusībā gribas teikt visiem šiem drosmīgajiem, uzņēmīgajiem kalnos kāpējiem – visur tu vari vēl būt, vēlies, tikai vēlies! Lai izdodas viss!

Anita Martinsonē

Kad ir, tad nesaudezējam, kad vairs nav – raudam...

Sācies Adventes laiks.

Būsim tīri domās, darbos un dvēselēs.

Uzmani, nu! Protams, runa iet par mūsu pašu veselību, jo precīzāk, nevar pateikt. Tik tiešām, kad jūtāmies veseli, tad uzskatam to ka pāsu par sevi saprotamu un tāpēc ari ipaši nemākam to novērtēt un saudzēt. Tieši par veselību un profilaktiskām apskatēm rūpniecības mēs aprūpājamies ar medpunktā terapeiti V. Dreimanī:

– Uzreiz atzīmēšu, ka šogad uz

obligātam medapskatēm nāca krieti

mazāk strādājošo, neki teipriekš.

Iespējams tas saistīts ar vispārējo

noskaņu un attieksmi pret nākotni, jo

nav noslēpums, ka cilvēkai runā par

drīzo uzņēmuma privatizāciju un

strādnieku skaitu samazināšanu. Tas

ir domā, ka nav vērts iziet apskati, ja

pēc tam tāpat būs jāiet no darba

prom. To var saistīt arī ar izmaiņām slimības pabalstu noteikšanā (par to informāciju jau bija «Valmieras Ķīmīķi»). Bet, domāju, ka veselība ir svārīga lieta ikviennam no mums, it īpaši šodien, kad vairākumam no cilvēkiem ir nepieciešams materiāla nodrošinātāba, normāls uzturs. Par vispārējo veselības stāvokli var spriest arī no šā gadā medapskatai reģistrātīmu. Jāatzīmē, ka biežāk sastopami mazasinības gadījumi, īpaši sieviešiem. Tas, protams nāk no stresa situācijām, nepilnvērtīga uztura.

– Profilaktiskās medapskates rūpniecības medpunktā ir bezmaksas?

– Jā, tās ir ari obligātas. Jau

pagāsgad spēkā bija rūpniecības direk-

tora pavēle par tiem strādājošiem, kas nav izgājuši medapskates noteiktā laikā. Tādiem vēl papildus tika dots laiks, lai izietu medapskati pilnētās politiskās (jau par samaksu), ja ari tas netika izdarīts, strādnieks tiek atlauts no darba. Es domāju, ka strādājot tomēr vajadzētu izmantot iespēju pārbaudīt savu veselību šeit pat. Rūpniecības medpunktā strādājam es – terapeitis, un feldsere A. Upīte, profapskašu laiku papildus atvērti sieviešu konsultāciju, var izdarīt visas nepieciešamās analīzes, sapņu ari nepieciešamības gadījumā nosūtījumus pie speciālista. Maksas par apmeklējumu sniedz ari stomatoloģu.

Paldies par sarunu.

Saudzēsim savu veselību!

Replika

Laiki mainās,
netikumi paliek...

2. ceha bufetē pazud krūzītes, dāķīšas un naži. Salvetes no galddiniem burtiski izgaists. Uz grīdas nomestas košķajāmās gumijas, kāju samitas plēpī pie grīdas un apaviem. Kasīdams nenokasisi! Kur vien iespējams plēpīnātās tās pašas «košķenes». Jā, it kā visi pieaugaši cilvēki šeit nāk un iet.

Mīlie cilvēki, skaistums domātās mums visiem: lai šajās telpās labi justos ikviens. Pasauzēsim to, kas sarūpēts mūsu ērtībai un mūsu dvēselei.